

Đôi Mắt Em Buồn Chưa Rớt Cho Anh Giọt Lệ

Anh nhớ quá em à / Đà Lạt của chúng ta / tất cả những loài hoa / chỉ vì em mà nở...Tất cả những thương nhớ...chỉ vì em - Quê Hương! Ôi những con đường mòn! Ôi những chiều rất tím / xe thổ mộ chìm lĩm / trong mù sương...sương sa...

Anh nhớ quá em à / câu thơ anh nhắc lại / chắc sẽ nhắc mãi mãi / để em buồn, tự nhiên! Có thể anh vô duyên, đời vô thường, ai biểu! Món quà anh muốn biếu / trong mùa Noel này...là một cái siết tay / chuyền cho em chút ấm...

Anh nhớ em nhiều lắm / đếm đi em, sao trời! Anh nhớ em trọn đời / của anh, chiều thổ mộ...Thương chớ những con ngựa / ăn cỏ dọc đường rày / không còn thấy khói bay / quanh ngọn đèo Eo Gió, chỉ thấy sương trên cỏ...tưởng là núi nở hoa!

Anh nhớ quá em à / bàn tay em thật đẹp / cả vành môi em khép / khi không mình chia tay...

*

Từ hồi đó đến nay / bao nhiêu năm em nhỉ? Hình như hai Thế Kỳ (ngàn chín trăm...hai ngàn). Ai thổi mây lang thang? Ai áo vàng mười bảy? Ai qua bờ sông ấy...nước cứ chảy một dòng? Em có nhớ anh không? Cẩm tú cầu màu tím / hoàng hôn trời cũng tím...Anh nhớ em, em ơi!

Anh nhớ em trọn đời...chắc vì anh còn sống...nghĩa là con hy vọng Ngày Anh Về Bên Em...rồi thì mình đi lên / Đà Lạt, ngày mai nhé...nhìn cho hết dâu bể / lau lách từng lá thông...Ôi nỗi niềm mênh mông / trong mắt em mờ tỏ...Anh bắt từng chút gió / chải tóc em, anh hôn...

Em à anh nhớ thương...nói làm sao cho hết? Lậy Chúa Tình-Bất-Diệt...là Tình Yêu? Tình Yêu! Em vẫn em diễm kiều...Đôi mắt kìa, chớp chớp, hồn anh em đã hợp...chuông Chùa Linh Thứu ngân...boong boong và boong boong...Mình đi về Chi Lăng, về Thái Phiên...Ôi nhớ...

Ngọn đồi thông hai mộ...có hai người đã nằm! Thì mình đi xa hơn / cuối biển trời...mãi mãi! Mình sẽ về trở lại / Quê Hương ôi, bao giờ? Đôi mắt em buồn chưa? Rớt cho anh giọt lệ...

Trần Vấn Lệ